

bemærket, at naar man foreslaar Regler gennemført som dem, Lovforslagets § 7 indeholder, er det under Hensyn til at give Selskaberne en øget Dispositionsret over Overskuddet, et Hensyn, som jo ikke mindst er i de forsikredes Favør, forsaavidt man ikke ved de nye Bestemmelser kommer paa den gale Side af den Sikkerhedsgrænse, der bør være med Hensyn til Selskabernes Evne til at opfylde deres Forpligtelser til at betale forfaldne Forsikringsbeløb, og man føler sig indenfor Forsikringsraadet overbevist om, at man ogsaa med de her foreslaaede Bestemmelser vil være paa den sikre Side i saa Henseende.

For øvrigt ønsker jeg kun at gøre nogle faa Bemærkninger til de Udtalelser, der faldt fra det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang) om, at det af dette Lovforslag fremgik, at Selskaberne var inde paa Transaktioner beregnede paa Øjenforblændelse. Jeg tror ikke, det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds har noget Grundlag i det foreliggende Lovforslag for Fremsættelse af en saadan Udtalelse. Det, der her er Tale om, er at fastsætte Regler, som udelukker, at man kan fristes til at foretage Transaktioner under regnskabsmæssige Hensyn og ikke under Hensyn til de reelle Værdier; men Lovforslaget indeholder intet, som godtgør, at saadanne Transaktioner har fundet Sted. I saa Henseende er der en væsentlig Forskel paa, hvad det ærede Medlem sagde, og hvad Lovforslaget giver Ret til at udtale. Jeg tror derfor ogsaa, at det ærede Medlem skyder langt over Maalet og gaar betydeligt ud over Rimelighedens Grænser, naar det ærede Medlem i Lovforslaget ser en Tilkendegivelse af, at Staten bør overtage al Livsforsikringsvirksomhed i Fremtiden. Der er slet ikke Grund til i Forbindelse med dette Lovforslag at komme ind paa en lang Debat om Statsmonopol for Forsikring. Et saadant Monopol kan have sin Lysside, men har utvivlsomt ogsaa sin Skyggeside, og Erfaringerne fra de Lande, som har forsøgt sig paa dette Omraade, synes nærmest at fremhæve Skyggesiderne paa Lyssidernes Bekostning. Jeg skal saaledes henvise til det Forsøg, der er gjort i Italien. Og skal vi i det kommende Udvalg ind paa en Overvejelse af et saa principielt Spørgsmaal som det, der her er rejst af det ærede Medlem, saa tror jeg rigtignok, at denne Udvalgsbehandling vil føre ind i Vanskeligheder, som der ikke er nogen som helst Grund til at rejse i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag.

Jeg maa ved denne Lejlighed, som jeg tidligere har maattet gøre her i Tinget,

naar Talen har været om Spørgsmaal af den Art, bestemt vende mig mod den populære Opfattelse, at Selskaberne skulde drive en effektiv Akkvistionsvirksomhed under det Hensyn at faa Gevinst derigennem, at der tegnes Forsikringer, som ret snart eller i hvert Tilfælde indenfor et ret kort Aaremaal bringes til Ophør. Det er den populære Opfattelse, som mange Mennesker har, at det er i Selskabernes Favør, at en tegnet Forsikring eksploderer; men det er en fuldkommen Misforstaaelse. Det er i et Livsforsikringssselskabs Favør, at den Kontrakt, der ved Forsikringens Tegning indgaas mellem Forsikringstageren og Forsikringsselskabet, opretholdes indtil det ved Forsikringens Afslutning stipulerede Tidspunkt for Kontraktens Ophør. Det er i Virkeligheden i begge Parters Interesse, og ligesom den for stærke Erhvervsvirksomheder kan blive Anledning til Tab for den enkelte Forsikringstager, som ikke er i Stand til at gennemføre sin Forsikring indtil Enden, saaledes vil den i Regelen ogsaa give Tab for Forsikringsselskabet. Men naturligt er det, at den, der har tegnet en Forsikring, som overstiger hans økonomiske Evne, og som har indbetalt nogle Kroner eller maaske nogle Hundrede Kroner paa denne Forsikring og maa ophøre med den, har den Opfattelse, at Forsikringsselskabet, som har modtaget disse Penge af ham, maa have tjent derved, da det intet har udbetalt ham. Men dette er en populær Opfattelse, som jeg ikke synes burde komme til Orde under en Forhandling som den, vi her fører, selv om det er en Opfattelse, som er baade naturlig og forklarlig.

Jeg vil vedblivende fastholde Haabet om, at Udvalgsbehandlingen af dette Lovforslag kan holdes indenfor de ved Lovforslaget fastsatte Rammer, thi jeg nærer ikke Tvivl om, at det i saa Fald i Løbet af meget kort Tid skal lykkes at faa Udvalgsbehandlingen ført til Ende og faa Lovforslaget ført igennem dette høje Ting.

Nina Bang: Til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Kragh) skal jeg sige, at naar han udtaler, at de Forsøg, der hidtil er gjorte med Statsmonopol for Livsforsikringsvirksomhed, ikke har vist sig at være gode, og navnlig henviser til Italien i saa Henseende, er der den væsentlige Forskel paa den Statsanstalt, vi har, og det Monopol, de har i Italien, at i Italien er Monopolet oprettet for at give Staten en Indtægt, medens derimod vor Statsanstalt byder en Forsikring, der hviler i sig selv, som ikke skal give Overskud til nogen, men kun skal